

## روز یازدهم: شنبه هفته دوم

و اما تو قدوس هستی، ای که بر تسبیحات اسرائیل نشسته‌ای. مزمور ۲۲: ۳

مسیح در هنگام مصلوب شدنش مزمور ۲۲ را نقل قول کرد؛ پس مهم است که ما نیز بر آن تفکر و تأمل نمائیم. زمانیکه عیسی فریاد زد "ای خدای من، ای خدای من چرا مرا ترک کرده‌ای؟" در بالاترین سطح رنج و درد به سر می‌برد؛ این اولین آیه مزمور ۲۲ است. داود که پادشاه اسرائیل بود نیز این مزمور را در زمانی نوشت که جفا و مصیبت را تجربه می‌نمود. این جفاها آنچنان بی‌وقفه به او می‌تاختند که او حس می‌کرد خداوند پاسخش را نمی‌دهد (آیه ۲). بنابراین داود در آیه ۳ به خودش یادآوری می‌کند که خداوند مقدس است. پس اگر خداوند مقدس است نمی‌تواند اشتباه کند و بنابراین داود فراموش نشده است بلکه هدفی در پس این جفاها وجود دارد و همچنین دلیلی دارد که خداوند پاسخی به او نمی‌دهد. حتی در زمانیکه شرایط به نظر ما به بهترین شکل پیش نمی‌رود، خداوند مقدس است. در نتیجه آیه ۳ اظهار اعتماد به خداوند حتی در زمان‌هایی است که اتفاقات آن طوری که انتظار داریم به انجام نمی‌رسند. زمانی هم که عیسی مزمور داود را تکرار کرد، پاسخی دریافت نکرد ولی کماکان به خداوند اعتماد داشت.

مزمور می‌گوید "تو بر تخت سلطنت نشسته‌ای". بر تخت نشاندن شخصی، به معنای قرار دادن او در جایگاه اقتدار و حکومت است. به عبارت دیگر این شخص تصمیم می‌گیرد که چه کاری انجام دهی و زندگی‌ات را چطور سپری کنی. شاید بسیاری از مواقع ندانیم که پس از سپردن زندگیمان به خداوند چه اتفاقی خواهد افتاد ولی می‌دانیم هر چه باشد برای ما نیکو است. برای داود نیز سخت بود که متوجه دلیل این جفاها شود ولی با این حال اعتمادش به خدا را از دست نداد. عیسی دقیقاً می‌دانست که چرا این رنج‌ها را تحمل می‌کند. تجربه‌ی او از رنج بسیار متفاوت و فراتر از چیزی است که ما حتی بتوانیم تصور کنیم چه رسد به تجربه آن! ولی با این حال به ما نشان داده است که در چنین موقعیتی چگونه باید عمل کرد. او با عشق و اعتماد در مقابل خداوند با گریه فریاد کشید. این واکنشی است که ما نیز باید در زمان‌های سختی و رنج از خود نشان دهیم.

همچنین به این نکته توجه کنید که می‌گویید خدا از طریق تسبیحات ما بر تخت سلطنت قلبمان نشسته است. وقتی به کارهای شگفت‌انگیزی که خداوند برایمان انجام داده، راه‌هایی که در تنگناها برایمان فراهم ساخته و کمک‌هایی که در سختی‌هایمان کرده است فکر می‌کنیم، راحت‌تر می‌توانیم خودمان را تحت مراقبت عاشقانه‌ی او قرار دهیم. زمانیکه خداوند را ستایش می‌کنیم، اظهار می‌کنیم که خداوند همه‌چیزمان است و دیگر خیلی در پی این نیستیم که راه خودمان را برای خارج شدن از مشکل در پیش بگیریم زیرا در حال لذت بردن از رابطه‌مان با خدا هستیم!

### **متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:**

مزمور ۲۲

### **پرسشها برای اندیشیدن:**

آیا به خداوند اعتماد دارید؟ از کجا مطمئن هستید؟

امروز برای چه چیزی می‌توانی خدا را ستایش کنی؟

### **دعا:**

ای خدای شگفت‌انگیز! تو شایسته‌ی تمامی ستایش و احترام هستی. تو جانت را برای من فدا کردی تا بتوانم از گناهانم رها شوم. ممنون که می‌توانم تو را با زندگی‌ام ستایش کنم و محترم بدارم. لطفاً کمک کن تا تمامی قلبم را تقدیم تو کنم. آمین!